

Man bør sætte en forskning igang med henblik på at beskrive bevaringsmetoder og -teknik. Der bør til dette formål etableres et samarbejde mellem videnskabelige institutioner. Beskrivelserne bør være tilgængelige for alle interesserede, så de kan medvirke til at fremme en fornyelse af den eksisterende restaurerings- og bevaringspraksis.

Det er absolut nødvendigt at skabe bedre uddannelsesmuligheder, så man kan få kvalificeret arbejdskraft til bevaringsarbejdet. Sådanne uddannelser bør være fleksible, alsidige og omfatte praktik.

International udveksling af viden, erfaringer og praktikanter er et væsentligt led i uddannelsen af arbejdskraft til bevaringsarbej-

det.

En sådan udveksling vil kunne hjælpe med til at skabe den fornødne stab af restaureringskyndige planlæggere, arkitekter, teknikere og håndværkere, og til at sikre, at de specielle restaureringshåndværksfag, som er i fare for at uddø, bliver styrket.

Uddannelsesmuligheder, arbejdsvilkår, løn, sikkerhed i ansættelsen og social status bør gøres tilstrækkelig tillokkende for unge til at formå dem til at søge ind og blive i bevaringssektoren.

Ydermere bør de myndigheder, der er ansvarlige for undervisning på alle niveauer, generelt bestræbe sig på at fremme unge menneskers interesse for bygningsbevaring.